

Једна битка је добијена, али рат није завршен

Пише: Ђорђе Милошевић
уторак, 17 септембар 2013 14:35

Чврста позиција Москве и њена умешна дипломатско-политичка игра зауставили су агресију на Сирију. Ту чињеницу нико не може оспорити, иако западни лидери настоје да читаву ситуацију представе у другачијем светлу.

У првим и засада недовољно чврстим закључцима и анализама свега што се збило око Сирије, има процена да су у ствари победили сви - и Русија и САД и сиријски председник Асад. Једини губитник су побуњеници којима не одговара руско-амерички договор о стављању под контролом и уништавању хемијског наоружања. То оружје је карта на коју устаници и у перспективи могу рачунати.

С друге стране, стиче се утисак да Москва не жели да јавно тријумфује иако је она одиграла главну улогу у спречавању војне акције против Сирије. Задовољство је ипак прилично јавно изјавио председник Комитета за међународне односе руске Думе Алексеј Пушков када је говорио о томе што се десило, САД више нису ни једина ни прва виолина на међународној сцени и да су у неку руку остале празних шака, пак и без војне предности.

Заустављање агресије (трајно или привремено, остаје да се види) је, међутим, само прва, иако веома значајна победа. Било би наивно и нереално закључити да је тиме и читав рат завршен а проблем решен. Вашингтон и његови савезници нису добили оно што су желели и тешко је поверовати да ће од својих намера лако одустати. Можда ће мењати методе, путеве и начине, али, по свему судећи, нису ставили тачку на своје апетите. Уз све то, стало им је да колико-толико сачувају образ ако се он уопште може сачувати после свих догађаја последњих година по свету, а поготову око арапских земаља.

Једна битка је добијена, али рат није завршен

Пише: Ђорђе Милошевић
уторак, 17 септембар 2013 14:35

Американци су - да подсетим - тврдили да ће војно да интервенишу зато што Сирија има хемијско оружје које је Асад употребио против

сопственог народа. „Црвена линија” је пређена и Асад мора бити кажњен, тврдило се у Вашингтону. Француска је, чини се, била једина земља која је безрезервно подржавала овакав став Вашингтона. Други његови савезници били су много обазривији.

Руски председник ни овога пута није испао наиван. Лукаво је прихватио америчку реторику као здраво за готово и, упрошћеним језиком речено, предложио да се то хемијско оружје стави под међународну контролу а затим и ликвидира. Да се, дакле, уклони та претња миру и сиријски председник онемогући да се „обрачунава са сопственим народом”.

Разуме се да је америчком председнику Обама и државном секретару Керију било тешко да признају да лажу и били су принуђени да се сагласе са планом Путина. Обама је тиме истовремено сачувао образ. Тај план га је чак задовољавао јер му је претио пораз у конгресу.

По чему се могло закључити да Американци лажу? Па Вашингтон је знатно пре 21. августа, када је употребљено хемијско оружје, послао ратне бродове ка сиријским обалама и припремао се за напад. Није тајна да се већ две године разматра план о војној акцији против Сирије. Поједини извори у Москви тврде да у тим припремама учествују Израел и Саудијска Арабија. Оружје у великим количинама пребацује се побуњеницима. Амерички, француски и израелски инструктори обучавају побуњенике чије се базе, кажу исти извори, налазе у Јордану и Турској.

Чак и сада, после договора у Женеви, у Вашингтону се инсистира на одлазак Асада и његовог режима.

Једна битка је добијена, али рат није завршен

Пише: Ђорђе Милошевић
уторак, 17 септембар 2013 14:35

Шта се, у суштини жели постићи и шта Вашингтон жели од Сирије? Руски политички аналитичар Израел Шамир, који се сматра експертом за блискоисточни регион, каже да има доста оних који би да узму парче колача на руинама сиријске државе. Саудијска Арабија, не пример, жели да уништи Иран, ликвидира остатке арапског социјализма и створи у Сирији режим који ће се према њој односити пријатељски. Турска рачуна да исламску Сирију укључи у своју зону утицаја, у некакву нову неоотоманску заједницу. Турска и арапске земље могу много шта да пожелe, каже Шамир, али бадава; ујка Сам неће за њих да ратује. И Израел, наравно, има своје циљеве. Аналитичар сматра да Израелци желе да се грађански рат у Сирији настави. Важно им је да се не дозволи победа Асада.

Жеље и циљеви САД су ипак примарни. То су, у ствари, жеље и циљеви оних моћних финансијских, културних и других снага које треба да реализује званични Вашингтон. А те снаге желе, ни мање ни више, него да реформишу читав свет. Њима у Сирији ништа не одговара. У тој земљи нема Мајкдоналдса, нема рекламе, нема кока-коле. Не приказују се холивудски филмови. У Сирији царује сиријска самобитност. И што је још горе, у Сирији банке припадају тој држави, оне штампају сиријски новац који није везан за валутне резерве. Тај новац су такозвани „дрвењаци“ (израз који је био у употреби у социјалистичким земљама за њихову неконвертибилну валуту), и на том новцу западни банкар не зарађују.

Сирија није задужена код Међународног монетарног фонда. Због такве „грешке“ својевремено су стрељани Чаушеску и његова супруга. Међународни монетарни фонд жели да се код њега задужују и да плаћају камате.

Једна битка је добијена, али рат није завршен

Пише: Ђорђе Милошевић
уторак, 17 септембар 2013 14:35

Руски експерт изводи интересантан закључак. Он каже да се својевремено ни Совјетски Савез није уклапао у све ове параметре. У новој Русији постоје Макдоналдси, постоји Централна банка која послује са западним банковним системом, али нема дугова. Западу смета и пријарељство Русије са Ираном, њена неутрална позиција у односу на Израел. Смета му и руска самобитност. Зато- рат се наставља; рат у Сирији, рат за Иран а затим можда и за саму Русију. Москва и њени савезници одржали су значајну победу, али рату се не види крај.

Да би се на лицу места разабрали зашто је уопште почео рат, неки московски медији послали су у Сирију своје новинаре; боље речено- у пакао сиријског рата.

Гледано из Дамаска, о овом грађанском рату изречено је више лажи него што је испалено топовских граната са обе стране.

Руски новински извештачи са лица места, али и други експерти, наводе пет могућих узрока крвавог рата у Сирији који колају у јавности: сиромаштво, слободу, религију, тероризам и нафту у комбинацији са новцем.

Да ли је сиромаштво било узрок? То није сиромаштво Африке, како ми себи представљамо, тврди Андреј Чупригин, професор економије на Московском универзитету. До рата, гладних у Сирији није било. Земља је практично у целини сама обезбеђивала прехранбене производе. То није био устанак гладних или робова. Чак је и сиромашних грађана било мало.

А слобода? Да ли је она била узрок? Желели смо промене, каже једна активисткиња из

Једна битка је добијена, али рат није завршен

Пише: Ђорђе Милошевић
уторак, 17 септембар 2013 14:35

Дамаска. Више слободе. Али нисмо хтели убиства. Нисмо хтели да нам одевају паранџе, да нас враћају у средњи век. Сада, иако то звучи смешно, ми подржавамо Асада. Само он и армија штите нас од пакла тероризма.

Ни религија није основни, па чак ни значајнији узрок рата, иако неки овај рат везују као сукоб Сунита и Шиита. Муслимани сунити, који чине две трећине становништва Сирије, хришћани (око десет одсто) и Алавити (то је један огранак Шиита коме припада државна врхушка - око 12 одсто) углавном су живели у толеранцији. Једни поред других. Многе цркве налазе се у суседству са џамијама. Обавештени извори кажу да се у криптама Омејадов џамије у Дамаску чува глава Јована Крститеља. Међутим, протести су разбудили моћне снаге религиозне нетрпељивости не само у Сирији него и у читавом региону. Изгледа да дебљи крај у Сирији сада извлачи немуслиманско становништво.

У Сирији се о чињеницу да армију у позицији великим бројем војника са свих страна света. Међу устаницима су и Европљани и жителји Саудијске Арабије. Обични борци из редова устаника добијају по 1000 долара месечно (средња плата у Сирији је од 150 до 200 долара). Неки од њих су успели да се устанују руским новинарима. А ко те новинаре су убијали, њихову националност и религију је зеленим бојама обележио. Уосталом, пута за религију и постојеће коандар у Сирији се неће ограничавају Катар и Русија. Иако су руси порци, према сопстеном тврђењу, неће се ограничити само на Сирију. Инфилтрираће се у европске земље, укључујући и Русију, што представља сасвим реалну опасност за многе државе па и читаву међународну заједницу.

Једна битка је добијена, али рат није завршен

Пише: Ђорђе Милошевић
уторак, 17 септембар 2013 14:35

Руски аналитичари сматрају да нафта и новац могу бити један од могућих али свакако не важнијих повода крвавог сукоба. Према информацијама Дејли телеграфа, које цитирају московски медији али без званичне потвдре, саудијски принц Бандар предложио је Русији да јој продаје нафту по веома повољним ценама ако она престане да подржава Асада. Бандар је, наводно, рекао да уколико Москва буде тврдоглава, Саудијска Арабија не може гарантовати да на зимској олимпијади у Сочију идуће године неће бити терористичких акција.

За Русију, оно што се догађа у Сирији и око Сирије, има огроман значај. О томе сведоци и ангажовање председника Путина и других званичника око актуелних збивања и њихово настојање да се нађе политичко решење, односно спречи употреба војне силе против те земље.

Сирија је за нас последњи поуздан партнер на Блиском истоку - каже руководилац Института за овај регион Руске академије наука

Владимир Сотњиков. А председник Института за религију и политику Александар Игњатенко истиче да Русија није заинтересована за таласања у региону близу њених граница. Иначе, може доћи до великог војног пожара у суседству. Кремљ не сме дозволити да неке земље, које немају армију - а Катар је нема - води рат рукама терориста. А сви остали - кршећи норме међународног права.

Дестабилизација Блиског истока један је од циљева оних снага чији је Обама марионета - каже директор Института стратешке анализе Андреј Фурсов. Они желе да створе зону хаоса близу граница Русије и Кине. Ако Дамаск падне, притисак на Москву ће се појачати. Нама неће опростити ни став према сиријском питању, ни нарастајућу самосталност. Могућа агресија на Сирију - то је акција застрашивања Русије, Кине и свих који неће да се потчине Америци - сматра Фурсов.

Да ратне секире нису закопане сведоче и најновији догађаји. Експерти УН утврдили су да је у Сирији употребљено хемијско оружје (нервни гас сарин) и да је било на стотине

Једна битка је добијена, али рат није завршен

Пише: Ђорђе Милошевић

уторак, 17 септембар 2013 14:35

жртава, међу којима су била деца жене и старији људи. Дакле, цивили. У извештају експерата поднетом Уједињеним нацијама не наводи се ко је употребио хемијски отров, за шта су потребне додатне експертизе. Ипак, британски министар иностраних послова Вилијам Хејг и помоћник америчког председника за националну безбедност, Сјузан Рајс, брже-боље окривили су Асадов режим. Генерални секретар УН Бан Ки Мун констатовао је поводом извештаја експерата да је у Сирији извршен ратни злочин и затражио „оштру резолуцију Савета безбедности. Министри спољних послова САД, Велике Британије и Француске на састанку у Паризу договорили су се да појачају подршку сиријским побуњеницима, а Москва упозорава да би претећа резолуција према Асаду могла да угрози мировни процес.

Прес секретар руског председника, Дмитриј Песков, изјавио је да Путин и Обама нису телефоном разговарали после руско-америчког договора о хемијском наоружању у Женеви. Према неким изворима, руски министар иностраних послова Сергеј Лавров изразио је спремност да разговара са сиријском опозицијом, а Москва је такође спремна да учествује и делом финансира уништење хемијског наоружања у Сирији јер располаже потребном технологијом. Рачуна се да Сирија располаже са хиљаду тона тог наоружања и компонената за његову израду за чије је уништење потребно око 150 милиона долара. Москва је, дакле, и даље веома активна у настојању да се дугорочно спречи агресија на Сирију а договор постигнут у Женеви стриктно спроведе. Да ли је и друга страна на то спремна? Аналитичари нису у то потпуно уверени.

Све у свему - стабилан мир у Сирији, очигледно, још није на видику. Једна битка је добијена, али рат није завршен.